
VJERA I LJUDSKO ISKUSTVO U KATEHEZI

/Uz proslavu 50-godišnjice
revije "Catechesi"

"Catechesi", vodeća katehetska revija u Italiji i jedna od najuglednijih u svijetu, proslavila je od 1. do 4. rujna 1981. godine 50-godišnjicu izlazenja. Susret u Valdoccu (Torino) okupio je oko 350 sudionika iz raznih krajeva Italije. Bilo je to skromno prigodno slavlje izdavača revije Katehetskog salezijanskog Centra u Leumannu a, naravno, i ostalih pastoralnih centara kao najužih suradnika. Među uglednim uzvanicima skupa bili su: don Egidio Vigano, vrhovni poglavar salezijanske družbe; mons. Aldo Del Monte, biskup Novare i predsjednik Nacionalnog katehetskog centra; don Angelo Vigano, direktor Katehetskog salezijanskog centra; mons. Egidio Caporello, direktor Nacionalnog katehetskog ureda; mons. Franco Parodotto, generalni vikar torinske biskupije; docenti na Salezijanskom sveučilištu (PAS): Pietro Damu, direktor revije "Catechesi"; Emilio Alberich, Giancarlo Milanesi; eksperti: Bartolino Bartolini, Lorenzina Colosi, Joseph Gevaert, Ubaldo Gianetto i drugi društveni i kulturni radnici. Svaki od njih imao je zapaženu relaciju ne samo prigodničarskog karaktera nego je bio i ozbiljno zauzet za problematiku katehizacije u suvremenom svijetu.

Glavna obilježja skupa

Gotovo svi skupovi ove vrste, pa tako i ovaj torinski, slijede logiku retrospektive, sagledavajući prije svega vjernost nauci Crkve, dosljednost u znanstvenom i stručnom tretiranju problema prenošenja vjere mladim generacijama s posebnim zalaganjem za metodu i sadržaj. Uz sve to, naravno, pokušalo se odgovoriti na pitanje: je li revija "Chatechesi" u pola vijeka rada na svom polju donijela korektni i adekvatni doprinos potrebama suvremene katehizacije?

Komemoracija 50-godišnjice

Prvotna, a mogli bismo reći i jedina, želja organizatora ovog skupa bila je proslaviti značajan jubilej ali bez uobičajene retorike i trijumfalizma; dakle, zaokupljeni proteklim radom a još više zauzetim smjerenjem u budućnost. Komemoracija je prizvala u sjećanje ljude koji su svim intelektualnim snagama, osobnom žrtvom i nesebičnim zalaganjem postavljali temelje revije utirući joj put u crkvenu javnost. Hodajući pola vijeka tim putem, "Catechesi" je odvažno promicala ideju inteligentnog i nepodijeljenog služenja Crkvi i narodu Božjem. S karakteristikom uravnoteženog pregalaštva ova revija se uključila u stremljenja opće Crkve, napose ona za koja se opredijelila Biskupska sinoda i Nacionalni odbor za katehizaciju. Pojedini relatori pratili su uzajamni odnos teorije i prakse u reviji te prisutnost ljudskog iskustva kao i ispravnost metodoloških aspekata, osobito njihovu funkcionalnost u pastoralu kao i odnos metodologije i konkretne katehizantove situacije. Jednom riječju, našao se na provjeri jedan sistem modernog katehiziranja koji se kao ugaoni kamen utemeljio na čvorištu: *vjera – ljudsko iskustvo*.

Poruka skupa

Što je imao reći skup talijanskih katehitičara u ovoj prigodi? Zbog prigodničarskog karaktera ne bi trebalo očekivati neki senzacionalan odgovor. Ipak, ono ne ostavlja ni sudionike a ni zainteresirane bez poruke. Zapažene su prije svega bogate i sadržajne analize i teološkog sadržaja i društveno–kulturalnog ambijenta u kojem se "Catechesi" kretala kao nosilac pastoralnih i katehetskih smjernica. Gotovo u svim relacijama dominirala je tema "Odnos vjere i ljudskog iskustva u katehezi". Spominjemo samo glavnije momente i sažetije misli pojedinih izlagača prema prikazu u "Catechesi" br. 3/81.

– Dolazi se sve više do uvjerenja da se problem odnosa vjere i ljudskog iskustva, antropologije i kateheze ne tiče samo meto-

aktualnosti

logije prenošenja kršćanske poruke nego i

samog sadržaja te poruke. To je zapaženo kao središnji problem katehetske prakse.

– Jedan od načina rješavanja problema jest reinterpretacija pojma "iskustvo" koji je u sebi bogat, ali i vrlo složen pojam koji treba ipak u cijelosti uvažiti. Postoji, naime, direktno i neposredno iskustvo i ono posredovano, naučeno; sadašnje iskustvo i iskustvo prošlosti; osobno i zajedničko iskustvo; ljudsko i kršćansko iskustvo (biblijsko, postbiblijsko i ono kroz povijest Crkve kao i iskustvo sadašnjeg trenutka).

– U katehezi je konačno nadideno svodenje antropološke ponude na "psihološki spoj" kao i usredotočenje na čovjeka koje se iscrpljuje u trenucima njegove svakidašnjice. U središtu katehetske akcije je prava integracija vjere i iskustva, vjere i života, vjere i povijesti. Stoga zadaća kateheze nije samo u tome da polazi od života i njegovih problema te da onda izgrađuje kršćansku poruku. Isto tako, ona ne polazi od teološke ili biblijske sinteze da bi joj našla aplikaciju na život i prilagodila čovjekovoj egzistenciji. Kateheza se nalaže za ostvarenje neprestanog dijaloga između objave (shvaćene kao religiozno iskustvo Starog i Novog zavjeta, objave koja je dosegla puno značenje u Isusu Kristu kao isključivom Božjem milosnom zahvatu) i čovjekova iskustva u različitim prilikama, izrazima i na različitim razinama.

– Svatilo se, dakle, da iskustvo nije za katehezu niti polazna točka niti cilj do kojeg treba stići, nego je njezina konstanta, bitna dimenzija same kateheze. Drugim riječima rečeno, otkriveno je da se to duboko prožimanje vjere i iskustva, što je cilj kojem teži kateheza, ostvaruje u procesu koji se može nazvati "hermeneutički krug". Ono izražava kružno i spiralno stapanje kršćanske poruke i ljudskog iskustva, tako da je na putu kršćanskog dozrijevanja u vjeri, prisutno i jedno i drugo kao postupni doprinos integralnom rastu cijelog čovjeka.

Tom linijom će revija "Catechesi" nastaviti i ubuduće usavršavajući svoju glavnu ideju. Što se, pak, tiče specifičnog gledišta katehetske metodologije, pažnja će se usredotočiti na konkretne zahtjeve kršćanskog dozrijevanja predadolescenata, adolescenata i mladih.